

NIEBIOŚA, DESZCZ Z GÓRY SPUŚĆCIE (Iz 45, 8)

W. Niebios^aa,
 deszcz z góry spuśc^Ficie;
 o chmury^G,
 Świętego ześlij^acie.
 O ziemio^E,
 otwórz się ziemio^a
 i Zbawiciela^{E7} daj^a.

K. Jesteśmy pustynią,
 jeste^Gśmy zgliszczem:

W. Maranatha^E, Maranatha^G! ^E

K. Jesteśmy wiatrem^a,
 nikt nas nie słyszy^G:
 Maranatha^E, Maranatha^G! ^E
 Niebios^aa, deszcz z góry spuśc^Ficie ...

K. Jesteśmy ciemnością,
 nikt nas nie prowadzi:

W. Maranatha, Maranatha!

K. Jesteśmy pętami,
 nikt nas nie uwalnia:

W. Maranatha, Maranatha!
 Niebios^aa, deszcz z góry spuśc^Ficie ...

K. Jesteśmy zimnem,
 nikt nas nie okrywa:

W. Maranatha, Maranatha!

K. Jesteśmy głodem,
 nikt nas nie karmi:

W. Maranatha, Maranatha!
 Niebios^aa, deszcz z góry spuśc^Ficie ...

K. Jesteśmy łzami,
 nikt nas nie osusza:

W. Maranatha, Maranatha!

K. Jesteśmy bólem,
 nikt nas nie dostrzega:

W. Maranatha, Maranatha!
 Niebios^aa, deszcz z góry spuśc^Ficie ...